

5 чэрвеня – каментарый да першага чытання
(Дз 2, 1–11)

Той, хто яднае народы

“Калі Усявышні, зышоўшы, мовы змяшаў, Ён раздзяліў між сабой народы; калі ж паслаў вогненныя языкі, да еднасці ўсіх паклікаў. Дзеля гэтага мы ўсе згодна славім Усесвятога Духа”. Гэты спеў, званы кандаком, які гучыць у Царкве візантыйскай традыцыі ва ўрачыстасць Зыходу Святога Духа, падкрэслівае важную для сённяшняга свету праўду: трэцяя Асоба Святой Тройцы – гэта Той, хто яднае людзей. Аўтар старажытнага літургічнага тэксту парафразуе вядомы фрагмент з Дзеяў Святых Апосталаў. Вучні Хрыста пасля Зыходу Святога Духа пачалі распавядаць пра Уваскрасенне Госпада на розных мовах, і пілігрымы, што сабраліся ў Іерусалім з розных краін, “былі ўражаныя і здзіўляліся, кажучы: «Ці ж усе тыя, хто гавораць, не галілейцы? Як жа мы чуем кожны сваю мову, у якой нарадзіліся? Парфяне і мідзяне, эламіты і жыхары Месапатаміі, Юдэі і Кападоцыі, Понта і Азіі, Фрыгіі і Памфіліі, Егіпта і частак Лівіі, сумежных з Кірэнай, ды прыезджыя рымляне, юдэі і празеліты, крыцяне і арабы, – мы чуем, што яны гавораць нашымі мовамі пра вялікія справы Божыя»” (Дз 2, 7–9).

□□□ Сёння праблема еднасці паміж народамі ды ўмення людзей дамаўляцца паміж сабой як ніколі актуальная. Ствараюцца міжнародныя арганізацыі, праводзяцца форумы, нарады, сімпозіумы прадстаўнікоў розных дзяржаў. Аднак мы бачым, што народам і дзяржавам цяжка дасягнуць узаемаразумення. Чаму? Адказ таксама можна знайсці ў кандаку на свята Зыходу Святога Духа. Гэты спеў гаворыць, што народы і іх мовы падзяліў Бог. Адбылося гэта пасля таго, як людзі самі захацелі дасягнуць неба і пачалі будаваць Вавілонскую вежу. Але Бог таксама паказаў і шлях пераадолення падзелу.

□□□ Крыніца падзелаў – імкненне чалавека самому вызначаць межы добра і зла, крыніца ж еднасці – пакора перад Богам і адкрытасць на дзеянне Святога Духа. І нават калі

чалавек не называе сябе хрысціянінам, але ў сваіх учынках кіруецца Божай праўдай, Святы Дух дзейнічае ў ім. Нам жа, хрысціянам, асабліва трэба дбаць пра тое, каб жыць у ласцы Божага Духа ды станавіцца па-над падзеламі – нацыянальнымі, сацыяльнымі, палітычнымі.